

**Chronologiæ Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustiſimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

3. De succeſſione Regum Aegypti, à morte Alexandri M. vsq[ue] ad initium Cleopatræ.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](#)

Regni Gra- cor.	Ante Chr.	Cycli Luna.	Epa- cta.	Cycli Solis.	Litera Domini- c.	Caput anni sacri circa
166	147	7	12	3	d	19. Mart.
167	146	8	23	4	c	6. April.
168	145	9	4	5	b A	27. Mart.
169	144	10	15	6	g	16. Mart.
170	143	11	26	7	f	4. April.
171	142	12	7	8	e	24. Mart.
172	141	13	18	9	d c	13. Mart.
173	140	14	29	10	b	1. April.
174	139	15	10	11	a	21. Mart.
175	138	16	21	12	g	5. April.
176	137	17	2	13	f e	29. Mart.
177	136	18	13	14	d	18. Mart.
178	135	19	24	15	c	9. April.
179	134	1	6	16	b	25. Mart.

Hæc Tabella spectat ad q. 2. in libros Machabœorum

QVÆSTIO III.

*De successione regum Ægypti, à morte Alexandri
M. usque ad interitum Cleopatré.*

I. Ptolemaeus Lagi F. quadraginta annos sibi vendicat, ex sententia Eusebii,
Iulij T olet. Nicephori Const. Freculphi, Adonis, Bedæ, Mariani Scoti,
Chronici Alexand. Vincentij, Honorij, Schaffnaburgensis, Gordoni, Cornelij,
Petauij : quibus assentitur Funccius. At vero Ptolemaeus in Cano-
ne ei solum 29. adscribit: quem sequitur Torniellus. Ex sententia Saliani,
ad annum mund. 3730. numer. 39. primus annus Ptolemaei magna ex par-
te, cum ultimo Alexandri Magni concurrit, & postremus incidit in pri-
mum Philadelphi, ac proinde dici potest, & 40. & 38. annos AEgyptijs
bbb 2 DIZ.

P.

H. Philippi

Chronologia
vbi: Testamēti

ALV

179

Non ab eo
præcise
anno eri-
genda sunt
æra, quo
res gesta
est quæ æra
nomen
dedit.

Tempus
regni Pto-
lemaei Phi-
adelphi.

Dimisio
temporis
pro virtoq.
Rege.

3. Annæ
regni Pto-
lemaei E-
uergesis.

QVÆST. CHRONOLOG. II.

præfuisse, computatis scilicet vel exclusis extremis. Hi anni à morte Alex-
putantur, quamuis Ptolemæus Lagi non nisi 17. circiter anni post
Alexandri regios sibi titulos adscuerit. Vnde patet eos solido fata-
care, qui volunt omnes æras ab eo præcisè anno erigere, quo gemit
Iud, quod æra cuilibet nomen dedit. v.g. qui volunt Chilonium in
primo vulgaris æra Christianæ. Sic æra Seleucidarum sita, ex con-
supputatione, profuit ab anno ante Christum 312. & dicitur anni
Alexandri, licet anno illo, neque mortuus sit Alexander, neque sanctus
eius sibi regium nomen adscuerit. Omnibus autem consideratis
Alexandri, usque ad obitum Ptolemæi Lagidæ annos 40. enumerato, tempore
anno ante Christum 324. usque ad 284.

2. Ptolemæus Philadelphus rex II. Egypti, annos 8. regnasse
Ptolemæo & alijs auctoribus iam recensitis, excepto Tornello, qui
illi 39. cuius rationibus subscripte videtur Saliānum dum annos
Christi 285. signat mortem Ptolemæi Lagidæ, & anno ante eandem anni
ait mottuo Philadelpho successisse Euergetem. Addit Faneum Phila-
delphum duos annos regnasse cum patente, tum 36. vniuersitate. Idque quia
auctoritate Iustini & Orosij, qui scribunt hunc regem a suo patre con-
magni Egyptiorum applausu, & Ptolemæi obseruatione lib. 10. cap. 4.
annum 13. Philadelphi, parem facit quadringentesimo septagesimum Nabonassari.

3. Philadelphum cum patre regnasse, fidem abunde facit auctor
de re consensus: at verò si Ptolemæo Lagi 40. annos imperium, solli-
temanebunt Philadelpho. Illa autem obseruatio Timochardus apud
mæum, qua Venus anno 13. Philadelphi, die 17. Mæsi, le quæste p. a.
to Virginis gradu, scrup. 10. est deprehensa; illa, inquam, obseruatio
indicat, quam annum 13. Philadelphi concutuisse cum anno ante Christum
quo die 12. Octobris Venus illam Zodiacapartem decircibat. Hanc
te Christum 272. si 12. precedentes annos Philadelphi addideris, respon-
silius imperij exordium anno ante eam Christi 284. vel forte precedens
ut annus 13. Philadelphi, vel inierit, vel exierit, cum illo anno 271. n. c.
Petauius 4. Rationarij 18. Ego ne longior sim, ex æquo & bono Phila-
delpho tribuo annos 40. tum eo mortuo 124. Olymp. anno 1. aubiorum
esse Philadelpho 37. Chronologic, quibus parenti supthesesur. Horum
annorum initium ad annum ante Christum 284. finem ad 147. confundit
gypti, cuius regno Ptolemæus, Nicephorus Constan. & Settimus anno
pertinet, ego cum Saliāno, Petauiio, & reliquis auctoribus initio budo.

ftionis relatis, numero 26. eosque auctor ab anno ante Christum 247. & usque ad 221. deduco. Intra quod spatium annorum, ea contigerunt, quæ de Euergete per Danielem prædicta fuerant.

5. Inter reges Ægypti quarto loco Euergetem excepit suus filius Ptol. Philopator, sive Eupator, per annos 17. Ita omnes iam laudati. Est error apud Caluism ad annum mun. 3729. ubi 9. tantum anni Philopatori tribuuntur. Eius enthronisnum refero ad annum ante Christi æram 221. obitum ad 204.

6. Quintus regum in Ægypto fuit Ptolemaeus Epiphanes, cui plerique auctores 24. annos adscribunt. Torniellus Petavius, Temporarius, Capellus, arbitrantur ultimum non fuisse Chronologicum, quam suppurationem sequor, & Epiphanem imperasse autumo, ab anno ante Christum 2c 4. usque ad 181.

7. Sextus à morte Alexandri, rex in AEgypto fuit Ptolemaeus Philometor annos 35. omnium prædictorum auctorum calculis excepto Saliano, qui 34. ei tribuit. Hos 35. annos deriuo ab anno ante Christum 181. usque ad 146. Ptolemaeus lib. 6. cap. 5. narrat eclipsin lunarem fuisse anno 7. Philometoris, Nabonassari 574. die 27. Pharneth, sequente 18. nempe anno ante Christum 174. nocte, quæ inter ultimam Aprilis & primam Maii intercessit. Quod ad nostram Chronogiam apprimè quadrat: eam verò infallibili veritate confirmat liber 1. Mach. cap. 11. v. 18. & 19. ubi Philometor rex Ægypti & Alexander Syriæ eodem tempore mortui dicuntur, & Alexandro successisse Demetrius anno 167. regni Græcorum, hoc est, ante æram Christi 146. Nec est dubium, quin Physcon Philometori absque interregno successerit. Itaque anno illo ante Chr. 146. regnandi & viuendi finem fecit Philometor, & Physcon regnare cœperit.

8. Septimus in hac serie fuit frater Philometoris Euergetes II. cognomento Physcon, annis 29. omnium prænominatorum suffragijs, nisi quod codex Adonis 28. duntaxat expresserit. Regnat itaque ab anno ante Chr. 146. usque ad 117. Quare non assentior Saliano, qui ad annum m. 3909. primordia regni Physconi differt ad annum ante communem æram Christi 145. ratus isto anno iniisse centesimum sexagesimum septimum Græcorum, sed cum Torniello deceptus ex eo, quod putauerint æram regni Græcorum cœpisse anno ante Christi epocham 311. re autem vera cœpisse 312. Vide supra quest. I. num. 17.

9. Octauum inter hosce reges locum habuit Ptolemaeus Lathurus sive Lathyrius, Physconis filius annos 17. omnium testimonio, si Nicephorum Constan. excipias, qui solum ei 16. annos & 6. menses enumerat, & Ptolemaeum, qui in Canonе Physconi subrogat Soterem, cique 36. annos imper-

4. Itē Ptol.
Philopato-
ris seu Eu-
patoris.

5. Rex Ae-
gypt. Pto-
lemaeus E-
piphanes
quot annis
regnarie.

6. Ptol.
Philom.

7. Euerge-
tes II. co-
gnomento
Physcon.

8. Ptol. La-
thurus si-
ue Lathy-
rius.

P.
H. Philippi

Chronologia
vbi: Testam̄. m̄.

A IV

179

QVÆST. CHRONOLOG. III.

9. Ptol.
Alexand.

Lathurus
renovatus
ad regnū.

Ptol. Au-
letes.

Tempus ab
obitu La-
thuri usq;
ad regnū
Cleopatra.

Tempus
Cleopatra.

Annus
mortis
Cleopatra.

Caluifū
error.

tit. Huius Lathuri imperio initium de dit annus ante Christum 10. Ita habent omnium ante menora communia præterquam Vincentij, qui o. cito duntaxat annos ponit, & Ptolomei, qui iam dicebam hunc regem tacitus præterit. Addit Salianus ad id, quod id regnum nihil habere certum, semel & iterum repetitum & refutatum. Ego calculis communioribus voro, & hoc decennium Alexandri, anno Chr. 100. usque ad 90. extendo.

11. Lathurus qui Cypro exulabat, ad regnum reuocatus, computari per septennium, ut puer Gordonus, sed ex communi sententiâ obtemperare, ita ut annum 9. delibauerit, ex Adonis computatione, hinc anno ante Chr. 90. usque ad 81.

12. Lathuro Ptolemæus Auletæ per annos 30. substituit obitum Iuliano, Nicephoro, Freculpho, Adone, Beda, Mariano, Faustu Scilicet, Schafnaburgensi, Honorio, Gordono, Torniello, Saliano & Iulianu mæi verò Canon, quem sequitur Caluifū, vnde triginta solū regna & hunc regem Dionysium vocat Epiphanius 31. suppedit. Ne hinc calculos præcipitemus, eorum in primis rationes probo, qui ab obitu Lathuri, usque ad regnum Cleopatrae annos 30. computant. Vix enim Auletæ hoc 30. annorum interuallum debeatur nec ne; pro quo requiretur. In hac controvërsia, nihil me Ptolemæi mouet, ut omnino eius calculi cum æra Nabonassati apprimè congruant; sed etiam nismis tamen regum quos recenset, quandoque dissidere solent, ut non notabam.

13. Cleopatra, partim cum fratre suo Dionyso, partim sola, ad annum regni, ex communi sententia peruenit ab anno scilicet ante Christum 10. quo ipsa & Antonius interierunt, ut mox paretur.

14. Ut autem rationes istæ accuratis digerantur, aduentendum primum patram vita defunctam anno 16. Iuliano, ante Christum 30. Oktabis 11. Licinio Crasso Coss. quibus iniit annus Vibus 724. & 3. Olympiad. 18. morte Alexandri Magni effluxissent ann. 294. quos si ad annum 30. annum addideris exurget annus 324. obitum Alexandri nobilitatus. Hinc etiam usque ultimum annum Cleopatrae parem facit anno 494. morte Antonii, quem ad numerum si 324. accesserint, conficit annus 718. Nabonassati, que ultimus Cleopatrae, ex Ptolemæi Canone, aliorumque rationibus.

15. Aduentendum secundum. Caluifū sibi non constare, dum anno Christum, ut ipse numerat 28. scribit Lagidas in Ægypto regnare anno 28. Faretur enim illo anno 28, Cleopratam vivere detulisse. Vnde si eu-

superiora tempora reuocauit illos annos 294. ad annum ante Christum 323. perueniet: si autem inclusuē eos annos numerauerit, pertingeret ad ann. ante Christum 322. cum tamen disertē assertat Alexandrum extinctum anno ante Christum 321. cyclo Solis 23. Lunæ 2. qui sunt characteres anni ante vulgarem æram Christi 323. Vno igitur anno tardius obitum Alexandri, quam ostendebat, ut suo loco probatum est, tum aliunde, cum ex Censorino, cuius calculos admittit Calvisius. Habet enim Censorinus anno Iuliano 283. hoc est, æra Christi 238. in ijsse annum à morte Alexandri 562.

16. Aduerendum tertio, illam multorum suppurationem, qua Lathuro proximè librogatur Auletes, non esse accuratam, ut cum Paulo & Aldo Manut. eruditè docet Petavius libr. ro. cap. 46. Nam teste Appiano de bell. ciuil. lib. 1. Sylla anno suum & Metelli consulatum p̄cedente, Alexandrum Alexandri filium AEgypto, quæ tune cœbat principe regem dedit, quem 19. post die, Alexandrini p̄emerunt. Sylla autem & Metellus Consulatum gesserunt anno Vrbis 674. Igitur anno Vrbis 673. Lathuro mortuo Alexander Alexandri 19. diebus successerat. Is erat annus ante æram Christi 81. Rege isto miserè sublato, non confessim Auletes in regio throno resedit, ut docent autores pr̄nominati ex Suetonio, in Iulio cap. 11. vbi trādit Cæsarem cum AEdilis esset, tentasse per partem Tribunorum, ut sibi AEgyptus Plebis citetur, nocturnum extraordinarij imperij occasionem, quod Alexandrini regem suum, socium atque amicum à Senatu appellatum expulerant, resque vulgo improbabatur. Rexiste non erat Auletes, quia Cæsar AEdilis fuit Aulelio Cotta, & Manlio Torquato Coss. anno Vrbis 689. ante Christum 65. At vero Auletes anno demum Vrbis 697. ante Chr. 57. Lentulo & Metello Coss. Romam venit profugus. Ille igitur, quem Cæsar volebat restituere non fuit Auletes, sed alius qui inter Alexandrum 19. dierum regem, & Auletem obtinuerat principatum, ad quem Tullius alludere videtur se & Antonio Coss. anno Vrbis 691. ante Christum 63. orat. 1. & 2. contra Rullum de Lege Agraria ubi meminit regis cuiusdam, qui Alexandriam, atque adeo totam AEgyptum Romanis testamento legasse ferebatur. Id de Aulete dici non potest, quippe tunc regni habendas Alexandriæ moderabatur. De quo ibidem Orator: Eam, inquit, qui regnum illud teneat hoc tempore, neque genere, neque animo regio esse, inter omnes ferè video conuenire.

17. Aduerendum quartò, Auletem obiisse anno Vrbis 703. tunc enim Calendis Sext. Cælius ad Ciceron. lib. 8. ep. 4. scribit regem Alexandriæ vita funditum esse. Hic annuserat ante Chr. 51. Sulpitio & Marcello Coss. vi bene notat Petavius: Calvisius autem perperam hunc annum numerat 702. Vrbis conditæ. At vero, cum Alexan. ille, qui Romanos regni heredes constituisse dicebatur,

Lathuro
nō est pro-
ximè sub
regandus
Auletes.

non

P.
H. Philipp

Chronologia
victi Testamenti

A IV

17

Qua rati-
one La-
borum in-
ter Cle-
opatram 30. annos interponunt, quorum initium capiendum est ab
ante Christum 81. finis constituendus anno 51. Inde Cleopatram
fratre, cum solus regnauit annos vniuersi 27. solidos: vicecum leonan-
tum in-
terponan-
tur.

16. QVÆST. CHRONOLOG. IV.

non sit mortuus ante annum Vrbis 689. quando Caesar de eo tribu-
gitabat; colligimus Auletem 20. annos non regnasse; sed ubi
nempe anno illo Vrbis 689. defunctus est: si autem anno sequitur
Aulete annos 13. ab anno ante Christum 64. usque ad 51.

18. Non errant in annorum numero, auctores illi, qui inter Laborum
Cleopatram 30. annos interponunt, quorum initium capiendum est ab
ante Christum 81. finis constituendus anno 51. Inde Cleopatram
opatram 30. fratrem, cum solus regnauit annos vniuersi 27. solidos: vicecum leonan-
tum in-
terponan-
tur.

QVÆSTIO IV.

De successione regum Syriae, post mortem Alex-
andi Magni.

Seleucus
Nicanor.

Antiochus
Soter.

1. HOs Principes à posteriori parte, & breuitatis causa reges Syriae
quamvis alijs etiam regionibus imperitarint, quorum prima pars
leucus Nicanor, qui in Media, Babylonia, Syria annos 31. commoneretur
rum supputatione regnasse scribitur, & vulgo numerari solent, 22 annos
post mortem Alexandri completo, licet forte non illo precice annos res-
tulos sibi vendicarit, ut nonnulli annotarunt. Hos 31. annos fuisse
non arbitror, eosque ab anno ante Christum 31. usque ad 281. paratu-
rūmo, ac proinde ea omnia, qua de isto Seleuco Daniel cap. 11. vacua-
rat tunc fuere completa. Nam teste Iustino Pyrrhus in Italiā mor-
Antiocho Sotere, vtique iam imperante pecunias accepit. Pyrrhus
Tarentinis accitus venit in Italiā eo anno, quo acta est Olympiade
valde probabile est, Antiochum Soterem regnum iniisse anno 4. Olympiade
necdum finito, ante Christi æram 281. desinente. Nec multum obstat
Eusebius initium regni Soteris inscribat anno 1. Olymp. 125. hoc enim
gi potest de computatione Orientalium, qui nouos annos Olympiades
autumno per prolepsin ordiri solent. Sic absque auctorum differen-
tum erit, quod Iustinus tradidit posteritati. Quanquam etiam quinque
re possit, Soterem capessuisse imperium, anno ante Christi æram 30.
Iudicrum illius Olymp. 125. & Seleucum illuc usque regnum obtinere.

2. Secundo loco in hac serie imperat Antiochus Soter Seleucus
filius annos 19. omnium ut puto auctorum contentu, nempe ab anno
Christum 281. desinente usque ad 262. iuxta dicta 5. præcedentia.